

[Lasse Budtz]

vi studere det nærmere i lyset af den situation, der da måtte foreligge. Efter socialdemokratiets opfattelse ville det simpelt hen være forkert at fremtvinge en endelig stillingtagen nu, ikke til spørgsmålet om nødvendigheden af forstærkninger – denne nødvendighed anerkender vi – men til spørgsmålet om, hvorvidt forstærkninger også kræver depoter.

Det er måske også nødvendigt at sige, at der ikke foreligger noget pres fra NATOs side mod Danmark i denne forbindelse. Der må ikke herske tvivl om, at det fortsat er den danske regering, der træffer afgørelse om fremmede styrkers modtagelse i Danmark. Der vil således ikke blive tale om nogen indskrænkning i regeringens politiske handlefrihed, men en eventuelt aftalt forhåndsoplagring kan i en given situation udskyde tidspunktet for tilkaldelse af forstærkninger. Den danske regering kan med andre ord få større spillerum. En eventuel forhåndsoplagring indebærer endvidere, som ministeren har været inde på det, en større advarsel for den, der måtte påtænke et angreb mod Danmark.

Som en konklusion vil jeg gerne på socialdemokratiets vegne fremhæve en række punkter, som er vigtige for os.

For det første: vi ønsker ikke allierede tropper stationeret i Danmark under de nuværende omstændigheder, altså i fredstid. Vi har således pålagt os selv restriktioner også af hensyn til den nordiske balance.

For det andet: vi accepterer ikke atomvåben stationeret i Danmark under de nuværende omstændigheder, altså i fredstid. Og det ligger i sagens natur, at vi gerne vil medvirke til en ordening, der kunne give os sikkerhed for, at atomvåben heller ikke blev anvendt mod Danmark i krigstid.

For det tredje: vi opfatter det danske forsvaret såvel som det totale samarbejde i forsvarsalliancen som defensivt. Og vi lægger afgørende vægt på NATOs dobbelte målsætning om sikkerhed og afspænding, således som vi ved talrige tidligere lejligheder har givet udtryk for det. Der er således ingen ændring i dansk sikkerhedspolitik, og vi er heller ikke inde i nogen forandringens fase.

For det fjerde: vi erkender, at der kan blive tale om justeringer i stationeringsproblematikken i overensstemmelse med den sikkerhedspolitiske udvikling. Men vi har ikke for øjeblikket noget forslag fra nogen side, der i dag giver os muligheder for nogen ju-

steringer. Vi har derfor heller ikke i princippet sagt ja til noget som helst, selv om hr. Gert Petersen mener at kunne påstå det modsatte.

For det femte: socialdemokratiet ønsker ligesom regeringen at medvirke til gennemførelse af ethvert forslag, der kan medføre en gensidig, balanceret og samtidig nedrustning i de to forsvarsalliancer. Det har jeg ganske vist allerede sagt én gang tidligere i dag, men det kan ikke siges for ofte. Den danske regerings egne initiativer og initiativer i samarbejde med andre lande understreger ærligheden i og karakteren af denne holdning, for vores politik taler i virkeligheden helt for sig selv.

Mette Madsen (V):

Venstre kan kun hilse med tilfredshed, at der såvel i folketinget som i befolkningen mærkes en voksende interesse for forsvaret og forsvarsproblemer. De 4-årige forsvarsforlig, hvis positive sider ofte er fremhævet, har jo også medført, at mange har taget forsvaret for noget givet og derfor koncentreret interesse og aktiviteter om andre samfundsspørgsmål.

Derfor er det nok kommet bag på nogle, når vi i dag må konstatere et betydeligt efterslæb trods det nuværende forsvarsbudgets pristalsregulering. Den teknologiske udvikling har simpelt hen gjort det umuligt at udfylde rammerne, og derfor indtager budget og styrkemål så fremtrædende en plads i de igangværende forhandlinger. Resultatet af disse forhandlinger kan og skal ikke foregribes af dagens debat, hvor forespørgslen drejer sig om et enkelt, om end særdeles vigtigt område, nemlig evnen og viljen til at modtage allierede forstærkninger. At SF også rejser spørgsmålet om placering af atomvåben på dansk grund i fredstid, kan kun være et slag i luften, for der er hverken fra dansk eller allieret side tale om at ændre den hidtidige danske politik.

Lad mig så som et overordnet og afgørende synspunkt slå fast, at formålet med et forsvar må være, at det har et sådant omfang og en sådan styrke, at en eventuel modstander vil vide, at det vil blive kostbart, for kostbart, at angribe NATOs nordflanke. En sådan virkning nås kun ved fælles indsats, og der burde derfor ikke være nogen diskussion om Dan-